

Hồi 29

Huyết Kiếp Thủ Phùng Địa Sát Lệnh Long Hồ Quyết Đấu Đỉnh Cô Phong

Bấy giờ Địa Sát lệnh chủ nghe ba tiếng Huyết Kiếp Thủ thì mặt không khỏi đổi sắc, buột miệng la lên hỏi:

- Huyết Kiếp Thủ! Huyết Kiếp thủ! Chẳng lẽ ngươi có quan hệ với Vân Không thực sao?

Kim lệnh công tử vừa nghe xong, trong đầu lóe một suy nghĩ. Hắn vội nói ngay:

- Vân Không chính là người truyền nghiệp cho Đồng thiên Kỳ đó!

Địa Sát lệnh chủ mặt đã biến sắc hẳn, lạnh giọng:

- Đồng Thiên Kỳ, lời này đúng chứ?

Đồng Thiên Kỳ cười nhạt nói:

- Vân Không thực ra không phải là sư truyền của Đồng mỗ, thế nhưng có danh Huyết Kiếp Thủ thì đúng lão nhân gia đã truyền lại cho Đồng mỗ, vì vậy mọi ân oán của lão nhân gia trên giang hồ này đều do Đồng mỗ đảm nhận! '

Địa Sát lệnh chủ vội hỏi:

- Nói vậy ngươi nhất cử nhất động, nhất thắng nhất bại, đều có thể đại diện cho "Huyết Kiếp Thủ" Vân Không?

- Đồng mỗ đã nói rồi, mọi ân oán của Vân Không lão nhân năm xưa đều do Đồng mỗ đảm nhận. Đồng mỗ sống thì Huyết Kiếp Thủ tồn, Đồng mỗ vong mạng thì Huyết Kiếp Thủ diệt!

Địa Sát lệnh chủ nghe vậy thì ngửa mặt lên trời cười dài:

- Ha ha ha... Thực không ngờ lão phu vừa ra khỏi tù khốn thì gặp ngay Huyết Kiếp Thủ,. Ha ha ha.... Đồng huynh, ngươi nói thật có lý, ngươi xác thực có đủ tư cách ấy!

Lão quái nhân Địa Sát từ đầu gọi Đồng Thiên Kỳ là "Tiểu bối, tiểu bối...", nay tự nhiên thay đổi thành "Đồng huynh" đủ thấy lão ta đã coi Đồng Thiên Kỳ chính là Huyết Kiếp Thủ năm xưa rồi vậy!

Đồng Thiên Kỳ nhún vai cười điềm nhiên:

- Đồng mỗ đủ tư cách hay không tôn giá không tự quyết được đâu!

Địa Sát lệnh chủ cười thản nhiên sáng khoái:

- Ha ha.... Thôi, không cần bàn đến tiểu tiết này. Đồng huynh, người muốn lão phu thu lượm tiểu tử này chứ?

- Hừm, tôn giá nếu như làm chuyện vì mình, thì Đồng mõ không can dự

Địa Sát lệnh chủ tiếp lời nói ngang:

- Giả như lão phu làm vì Đồng huynh?

Kim Lệnh công tử nghe vậy mặt đổi sắc tái nhợt, biết mình không phải là đối thủ một chiêu của Địa Sát lệnh chủ, thế nhưng gã vẫn không nguyện thúc thủ chờ chết. Cho nên đã ngấm vận công lực vào song chưởng chờ đợi

Đồng Thiên Kỳ cười nhạt :

- Vì Đồng mõ? Giữa tôn giá và Đồng mõ chừng như không hề có quan hệ hữu nghị?

- Hừm, không vì hữu nghị, nhưng vì nghĩa khí. Lão phu và Huyết Kiếp Thủ đã mấy mươi năm ròng động chiến mà không phân thắng bại, lần này lão phu thấy chắc thắng, nên khí khái mà trợ người tí lực thâm thập cừu gia của người!

Đồng Thiên Kỳ hơi nhú mày:

- Nói bậy, tôn giá tin chắc mình thắng?

- Vậy người nghĩ thế nào?

Địa Sát lệnh chủ hỏi ngược lại.

- Thắng chỉ e không phải là tôn giá.

- Sao? Chẳng lẽ lại là người?

Đồng thiên Kỳ trầm lãnh bình tĩnh nói:

- Đồng mõ bình sinh không hề khoa ngôn. Đúng! Thắng, chính là Đồng mõ!

Khuôn mặt băng sương của Địa Sát lệnh chủ lúc đầu chột cau lại, nhưng rồi giãn ra trở lại, lão ngửa cổ cười dài một tràng quái dị:

- Địa Sát lệnh chủ, Huyết Kiếp Thủ, người trong giang hồ đều biết xưa nay cả hai chưa hề nói vọng ngôn. Ha ha... xem ra kết cục ngày hôm nay sẽ thỏa mãn mọi chướng ngại năm xưa. Đồng huynh, tiểu bối này xử lý thế nào?

Đồng Thiên Kỳ đưa ánh mắt nhìn Kim Lệnh công tử nói:

- Sinh tử của hần chỉ là quyết định bởi Đồng mõ thôi sao?

Địa Sát lệnh chủ gật đầu đáp:

- Không sai, hoàn toàn không có liên can gì đến lão phu, chỉ cần Đồng huynh nói một tiếng, lão phu sẽ là người chấp hành!

Kim Lệnh công tử không ngờ tình thế xoay chuyển nhanh như vậy, gã đưa ánh mắt thăm hại mà vốn vừa rồi còn kiêu ngạo đắc ý, trong ánh mắt không dấu được một sự van xin.

Đồng Thiên Kỳ bất giác ngửa cổ lên trời nhìn đám phù vân, buông từng tiếng lãnh đạm:

- Có ngày Đồng mỗ sẽ đến lấy mạng hắc...

Địa Sát lệnh chủ vội cắt lời, nói ngay:

- Nếu Đồng huynh nguyện ý, thì chấp lệnh hành quyết, lão phu sẽ thay mặt!

- Không, Đồng mỗ muốn giết hắc, thế nhưng không phải là hôm nay!

- Hừ, giá như hôm nay là ngày cuối cùng của Đồng huynh trên dương thế?

- Huyết Kiếp Thủ xưa nay chưa nói hai lời, hôm nay người đắc thắng quyết không phải là tôn giá.

Nói rồi bỗng nhiên chàng gần giọng dứt khoát:

- Tha hắc lần này!

Địa Sát lệnh chủ vừa nghe thì ngớ người, nhưng rồi bật cười kha khả:

- Tiểu cẩu cút đi! Cầu mệnh của người còn sống thêm được một thời gian đấy!

Kim Lệnh công tử vốn không thể nghĩ tới chuyện Đồng Thiên Kỳ có thể buông tha mình, cho nên vừa nghe vậy thì chết lặng người một lúc mới sức tĩnh, bèn nhún mình vọt bắn ra ngoài đến sáu bảy trượng, khi ấy mới dám quay người lại buông một câu:

- Đồng Thiên Kỳ, sẽ có lúc người hối hận cho hành động ngông cuồng của người ngày hôm nay!

Nói rồi gã vọt tiếp xuống chân núi chuồn mất dạng.

Hai lão Hộ pháp và đám thuộc hạ còn lại thấy vậy cũng vội vội vã vã ùa chạy theo chủ.

Địa Sát lệnh chủ chờ cho đến khi Kim Lệnh công tử khuất dạng hắc, bấy giờ mới nhìn Đồng Thiên Kỳ nói:

- Hiện tại trên cổ phong này chỉ còn người và ta là người sống, Đồng huynh người thử nghĩ lát nữa còn được mấy người xuống núi?

Đồng Thiên Kỳ nhếch mép cười nhạt:

- Ít hơn hai người

- Ý Đồng huynh là sẽ có thêm một cô hồn vất vưởng ở đây'?

- Hừm, tôn giá chuẩn bị đi là vừa!

- Hắc hắc hắc... lẽ nào Đồng huynh không có sự chuẩn bị?

Đồng Thiên Kỳ thản nhiên nói như đinh đóng cột:

- Đồng Thiên Kỳ ta tự tin không để xác lại đây!

Khuôn mặt lạnh băng của Địa Sát lệnh chủ sầm lại, gằn giọng:

- Nói như vậy kẻ táng thân tại đây phải là lão phu?

- Chúng ta lần đầu sơ ngộ, và không hề có ân oán gì với nhau. Nhưng nếu tôn giá nhất định một trận thư hùng sống mái, thì Đồng mỗ cũng không ngại gì lấy mạng thêm một người!

- Đúng, người và ta lần đầu sơ ngộ, thế nhưng không thể bảo là không có ân oán. Chẳng lẽ lão trọc Vân Không chẳng từng nói qua với người về lai lịch lão phu?

Đồng Thiên Kỳ kiếm mi nhíu chặt lại trầm giọng:

- Đồng mỗ và Vân Không đại hiệp ở với nhau một thời gian ngắn, cho nên không nghe được chuyện này.

Địa Sát lệnh chủ vốn nghĩ rằng Đồng Thiên Kỳ là đệ tử đặc ý nhất của Vân Không, khi nào lão ta tin nổi câu "ở với nhau một thời gian ngắn", nên nghĩ rằng lão Vân Không đã không xem mình vào đâu mà thôi. Khi ấy trong hai ánh mắt lão hiện sát khí, cười tròng dài:

- Ha ha... ha ha... các người sư đồ cả hai có lẽ cho rằng Địa Sát lệnh của lão phu không còn tồn tại trên thiên hạ hoặc có lẽ tự cho rằng: Chấn Thiên Lệnh của các người áp đảo tất cả. Thế nhưng, ha ha... ngày hôm nay sau mười hai năm không hội ngộ, lão phu muốn cho các người tận mắt chứng kiến tuyệt kỹ của Địa Sát lệnh chủ ha ha ha...

Nói rồi lão vừa ngoắc tay vừa la lớn

- Đến đây, đến đây, Đồng Thiên Kỳ, lão phu hiện tại sẽ nói cho người rõ lý do tại sao chúng ta tỷ võ tranh cường, phân định sinh tử. Nào, trên người người có "Chấn Thiên Lệnh" chứ?

Đồng Thiên Kỳ nghe vậy liền lấy chiếc Chấn Thiên Lệnh từ trong áo ra giơ lên:

- Tôn giá có thể nhận ra thực giả chứ?

Địa Sát lệnh chủ đưa mắt nhìn nhanh chiếc "Chấn Thiên Lệnh" trên tay Đồng Thiên Kỳ, gật đầu nói:

- Không sai, thật đúng là Chấn Thiên Lệnh. Đầu mối chính là nó đây,

Lão phu vốn danh Địa Sát lệnh chủ nên không rnuốn có bất kỳ thứ gì áp lên trên, Đồng Thiên Kỳ đã hiểu ra, lạnh giọng nói ngay:

- Trời che đất!

- Đúng, đúng, đó chính là điều đại kỵ, lão Vân Không đã phạm vào lão phu.

Lão phu từng cảnh cáo lão ta nên cải đổi danh của chiếc lệnh bài thế nhưng Vân Không vẫn không nghe:

Đồng Thiên Kỳ cười nhạt hỏi lại:

- Sao tôn giá không đổi tên lệnh bài mình?
- Hừ, há dễ như vậy? Vì thế lão phu nói với Vân Không mới hình thành thế thủy hỏa bất dung, nhưng đã qua hai mươi năm không phân thắng bại.

Đồng Thiên Kỳ bật cười thành tiếng

- Lại tranh tiếp có thể phân kết cục được ư?
- Hà hà... cuộc ước đấu sau mười hai năm sẽ không còn như xưa, lão phu tin chắc thắng trăm phần trăm.

Đồng Thiên Kỳ nghe vậy giật mình, buột miệng hỏi:

- Cuộc ước đấu sau mười hai năm. Chẳng lẽ tôn giá và Vân Không đại hiệp từng ước với nhau?

Địa Sát lệnh chủ cũng không khỏi hoài nghi, hỏi lại:

- Lẽ nào khi phó thác cho người cánh tay Huyết Kiếp, lão trọc Vân Không chẳng nói cho người biết chuyện này.
- Vậy cuộc ước đấu mười hai năm trước tôn giá hẳn từng gặp Vân Không đại hiệp?

Địa Sát lệnh chủ mặt bỗng nhiên ửng lên, ngưng ngưng nói:

- Đồng Thiên Kỳ, người chẳng phải đã biết rồi còn hỏi?

Hiển nhiên lão nghĩ Đồng Thiên Kỳ đang mỉa mai mình, nhưng Đồng Thiên Kỳ thấy thần sắc lão như vậy thì có thấy lạ, bèn trầm giọng nói:

- Đồng mỗ nếu như đã biết rõ thì không khi nào còn hỏi thừa một câu như vậy

Địa Sát lệnh chủ buột miệng la lên ;

- Nói vậy lão trọc Vân Không đã chẳng kể người là lão phu thất hện?
- Sao? Với nhân vật thành danh nhất nhì như tôn giá há lại thất hện?
- Đúng, đúng lão phu nếu như không bị giam chân trong mật động này thì có lẽ "Chấn Thiên Lệnh" cũng đã biến mất trên giang hồ mười hai năm về trước, lão phu có lý gì phải thất hện chứ?

Đồng Thiên Kỳ nhìn theo cánh tay lão chỉ về đám loạn thạch, nhíu mày ngạc nhiên hỏi:

- Với bản lĩnh cao cường như tôn giá, đương nhiên biết rõ ai đã dám chôn chân mình chứ?

Nghe hỏi chuyện này, Địa Sát lệnh chủ mặt trở lại như băng sương, trầm lặng nói:

- Đây là chuyện riêng của lão phu không cần người xen vào. Hiện tại ta với người quyết một trận phân thắng phụ!

Vừa nói đến đó chân lão cử bước lên hướng Đồng Thiên Kỳ.

Đồng Thiên Kỳ ngưng mắt, lạnh lùng hỏi lại:

- Giả như Đồng mỗ nhất định muốn biết?

Địa Sát lệnh chủ hơi sửng người nhưng rồi lắc đầu nói:

- Đồng huynh.. người và lão trọc đó có chỗ không giống nhau đấy!

- Không sai, Vân Không đại hiệp có lẽ sẽ không hỏi dồn, nhưng tại hạ là Đồng Thiên Kỳ!

- À... Nói vậy người nhất định muốn biết?

- Không sai, lời Đồng mỗ đã nói ra không khi nào thay đổi.

Đôi mắt hừng quang của Địa Sát lệnh chủ chăm nhìn khuôn mặt tuấn tú của Đồng Thiên Kỳ hồi lâu, nói:

- Hẳn có nguyên nhân chứ? '

Đồng Thiên Kỳ gật đầu:

- Cũng như tôn giá, chuyện liên quan đến danh dự, Đồng mỗ không tiện nói ra

- Ha ha ha... Xem ra chuyện này chỉ đành phải chờ sau khi giải quyết viên mãn cuộc tỷ đấu rồi nói có một đáp án duy nhất?

Đồng Thiên Kỳ thản nhiên đáp:

- Đúng vậy, chúng ta trước hết phân thắng phụ

Địa Sát lệnh chủ gật nhẹ đầu, cười nhạt nói:

- Thật khảng khái, thật khảng khái..Đồng huynh, điểm này thì người lại rất giống lão hòa thượng Vân Không. Thôi được, hiện tại chúng ta trước hết quyết định đấu pháp?

Nói đến đó, lão đã đến trước mặt Đồng Thiên Kỳ cách chừng năm xích nói tiếp:

- Dùng nguyên tắc tỷ đấu như cũ hay là nguyên tắc mới?

- Hừm, nhưng tôn giá và Vân Không đại hiệp trước đây dụng đấu pháp nào?

Ánh mắt Địa Sát lệnh chủ ngời lên

- Tốc chiến tốc thắng!

- Đấu quy thế nào?

- Đồng huynh muốn dụng lại đấu quy cũ chứ?

- Đồng mỗ đã là Huyết Kiếp Thủ, thì đấu quy không có lý gì phải thay đổi!

Địa Sát lệnh chủ cười sảng khoái rồi bất thần ngồi thụp người xuống, chân trái trụ làm trục, chân phải khoát rộng ra, đoạn quay người một vòng vạch thành một vòng tròn trên đất, đường kính chừng ba xích, đứng lên cười nói:

- Người trong vòng thủ, người ngoài vòng công, ra khỏi vòng là thua, hạn trong ba chiêu, phải giữ đúng luật. Đồng huynh, người chuẩn bị hạ thủ!

Lão nói rồi đứng yên trong vòng chờ đợi Đồng Thiên Kỳ gật gật đầu cười nói:

- Đấu quy này phân thắng phụ cực nhanh!.

Dứt lời, chàng bước lên trước, nhưng vừa được một bộ bổng nhiên trong đầu nghĩ đến một chuyện, bèn dừng chân hỏi:

- Trước đây tỷ đấu? Ai ra tay trước?

- Trước đây là trước đây, hiện tại là hiện tại, bất tất hỏi nhiều!

Đồng Thiên Kỳ nghe tiếng đáp không vui của lão quái nhân, chỉ cười:

- Năm xưa tỷ đấu cùng tôn giá là Huyết Kiếp Thủ, hôm nay tỷ đấu với tôn giá vẫn là Huyết Kiếp Thủ, cũng như tôn giá "Địa Sát lệnh chủ" vẫn là Địa Sát lệnh chủ, có thay đổi gì đâu?

Trong ánh mắt Địa Sát lệnh chủ hần lên sát cơ:

- Địa Sát lệnh chủ hôm nay đã không còn là Địa Sát lệnh chủ năm xưa

- À, vậy Lệnh chủ có dám đảm bảo Huyết Kiếp Thủ hôm nay giống hoàn toàn Huyết Kiếp Thủ năm xưa?

Địa Sát lệnh chủ buông mạnh từng tiếng:

- Lão phu muốn nói là sự thắng tiến công phu!

Đồng Thiên Kỳ cười nhạt đáp:

- Chính Đồng mỗ muốn nói cũng không ra khỏi điều này

- Thế nhưng, hôm nay quyết đấu sinh tử, chứ không phải đùa, Đồng huynh tốt nhất nghĩ kỹ rồi hành động.

- Mỗi một câu nói, mỗi một hành động của Đồng mỗ đều qua suy nghĩ; không phiến lệnh chủ bần tâm.

Địa Sát lệnh chủ nghe vậy mặt như đóng băng, chân từ từ bước ra khỏi vòng tròn buông tiếng:

- Mọi chuyện như xưa, Đồng huynh chuẩn bị?

Đồng Thiên Kỳ cười thản nhiên, khảng khái bước chân vào trong vòng tròn, cười nói:

- Tôn giá mời động thủ.

Đôi mắt lạnh như băng tinh của Địa Sát lệnh chủ cứ đảo lên đảo xuống trên người Đồng Thiên Kỳ có đến mấy mươi lần, trong thâm tâm lão không tin dù là Huyết Kiếp Thủ Vân Không năm xưa gặp phải cuộc đấu sinh tử với lão, lại có thể trấn tĩnh thản nhiên như thế được. Lão cũng không tin với một thiếu niên bấy nhiêu tuổi đầu như Đồng Thiên Kỳ lại có một công lực cao thâm hơn Vân Không năm xưa. Chính vì vậy mà lão tin rằng Đồng Thiên Kỳ sở dĩ bình thản trấn định như thế là vì chàng không hề biết bản thân lão ta lợi lại như thế nào, vì vậy mà bây giờ trong đầu óc lão vô cùng phần nộ.

Lão nhìn khuôn mặt trầm lãnh kiêu ngạo của Đồng Thiên Kỳ phần kích cao giọng:

- Đây là cuộc dùng mạng đánh đấu, Đồng huynh, người chuẩn bị rồi chứ?

Đồng Thiên Kỳ vẫn nụ cười điềm nhiên:

- Lệnh chủ bắt tất phải lo mèo dài đuôi, ra tay đi.

- Hừ... Vậy thì lão phu ra tay đây!

Dứt lời, lão cử bộ nhắc người từ từ vòng quanh vòng tròn, nhìn thì thấy lão bước rất chậm, thế nhưng tốc độ lại cực nhanh, tựa hồ như chân không còn chạm đất, chớp mắt đã lướt quanh đến mấy mươi vòng.

Đồng Thiên Kỳ mặt vẫn thản nhiên, thế nhưng bên trong đã hành động toàn thân, tuyệt không hề điều chuyển thân hình theo dõi phương, rõ đúng là chàng đã dùng đấu pháp lấy tĩnh chế động.

Địa Sát lệnh chủ quay vòng một lúc, đột nhiên cười nói:

- Đấu thế này hẳn lão hòa thượng đã nói cho người biết!

Dứt tiếng cuối cùng, thì vừa khéo lão ta đến trước mặt Đồng Thiên Kỳ, lão quát lớn:

- Lão phu xuất chiêu đây!

Song chưởng theo tiếng quát đánh ra, chỉ thấy đầy trời chưởng ảnh như cuồng phong, như bão táp ập đến trước mặt Đồng Thiên Kỳ:

Đồng Thiên Kỳ thực không kịp nhận ra một chiêu này, chưởng tuy vô thanh vô sắc, thế nhưng áp lực đẩy tới khiến người ta tức thở, chàng thoáng giật mình, rồi theo bản năng phát tả chưởng lên nghênh tiếp. Thế nhưng, khi chàng vừa ra chưởng thì đột nhiên cảm thấy từ sau lưng là một cổ chưởng phong khác ập tới. Linh cảm báo cho chàng biết đối phương thay đổi vị trí ra sau. Chàng phản ứng theo bản năng, hươ chưởng còn lại xuất chưởng đánh lại. Đồng thời thân hình cũng theo đó mà xoay nhanh lại.

Nhưng quá bất ngờ, vừa đúng lúc Đồng Thiên Kỳ quay người thì lại cũng từ phía sau lưng chàng giọng nói lạnh lùng của Địa Sát vang lên:

- Ha ha ha... "Thụy chưởng Yểm Thân Thuật" của lão phu chẳng lẽ lão hòa thượng không nói với người sao?...

Một cỗ áp lực như Thái sơn áp hải bổ xuống, Đồng Thiên Kỳ giật thót mình, biết đã rơi vào thuật phân ảnh chưởng của đối phương. Nhưng tình thế hiện tại quá cấp bách, nếu chàng quay ngoắc người lần nữa vùng chưởng nghênh tiếp có thể vô hại, nhưng thân hình có thể vì thế mà bị đẩy văng ra khỏi vòng. Nhưng nếu không quay lại trụ thân kháng chưởng thì có thể giữ nổi thân ảnh, song thụ thương là khả năng có thể.

Trong đầu chàng lóe nhanh một quyết định táo bạo, nghiêng nửa người tránh một chưởng đối phương nhằm trúng trực diện vào lưng, đồng thời như cao vai lên vừa khéo đón trọn một chưởng của đối phương.

"Bình" một tiếng, những mảnh vụn bay tơi tả, cả người Đồng Thiên Kỳ dù đã dùng "Thiên Cân Trụ" nhưng vẫn bị đẩy bật khỏi chỗ đứng đến hai bộ song vẫn chưa ra khỏi vòng tròn.

Chàng chau đôi mày kiếm quét mắt nhìn quanh vào mặt đối phương, trầm giọng nói ngay:

- Đây là chiêu thứ nhất!

Địa sát lệnh chủ tuy chiêu đầu đắc thủ, nhưng không hẳn đắc thắng. Lão kinh ngạc đưa mắt nhìn cánh vai trái của Đồng Thiên Kỳ mà há hốc miệng mồm, lão thực nằm mơ cùng không ngờ Đồng Thiên Kỳ dám hứng trọn ngọn chưởng của lão mà không hề suy siển.

Tuy rằng chàng đã né để dùng vai mà đón nhưng nên biết rằng chưởng lực của Địa Sát lệnh chủ tuyệt đối không tầm thường như những nhân vật võ lâm khác.

Lão cứ chăm nhìn vai trần của đối phương có tí ửng đỏ, kinh ngạc tột độ, lúc này mới thâm tin Đồng Thiên Kỳ quả có công lực kinh người không hề kém Vân Không hòa thượng năm xưa.

- Hậu sinh khả úy, hậu sinh khả úy! Đồng Thiên Kỳ, có thể nói đây là lần đầu tiên lão phu học thấm nhuần câu này

Đồng Thiên kỳ chỉ cười nhạt:

- Đây là cơ hội!

Địa Sát gật đầu lạnh giọng:

- Đúng, lão phu quyết không bỏ qua

Dứt lời lão hét lớn "Vạn Lý cuồng phong". "Ầm ầm..." theo những tiếng quát lớn là những đám bụi đất đá bay mờ trời nguyên là lão ra chưởng không phải để đánh Đồng Thiên Kỳ mà là đánh xuống đất khiến cho đất bụi tung bay cuộn cuộn lên như một trận bão cát sa mạc, mục đích chính là che mắt tầm nhìn của Đồng Thiên Kỳ.

Chính trong lúc đám đất bụi mù trời chưa kịp tản, thì thân hình lão tợ như bóng ma vụt thẳng lên không trung rồi từ đó bắt đầu thả xuống đúng vào đầu Đồng Thiên Kỳ.

Đồng Thiên Kỳ vừa thấy lão ra chưởng đánh bay đầu bụi cát, trong lòng đã nghĩ lão dụng kế gì đây, bấy giờ liền ngưng mục tụ thần quét nhìn một vòng xung quanh, thế nhưng xuyên qua màn bụi chàng không nhìn thấy bóng dáng của lão đâu. Trong lúc đầu óc đang còn chấn động, thì đột nghe giọng của Địa Sát như trời giáng xuống:

- Pháp Luân Thường Chuyển!

Tình hình xoay chuyển quá nhanh, Đồng Thiên Kỳ tợ hồ như chỉ phản ứng theo bản năng là chính, chàng ngửa người lui sau, đồng thời song thủ tung ra tuyệt chiêu "Thất Hải Phi Long" một chưởng trong "Tiềm Long Chưởng" 'Địa sát, ra chiêu đầu tiên chiếm tiên cơ lại thêm chưởng lực áp từ trên xuống tới cực mạnh cực nhanh nên Đồng Thiên Kỳ xuất chưởng chưa hết tầm đã bị chưởng lực của Địa Sát tợ hồ như thái sơn áp hải đè xuống. Chàng vận hết thập thành chân lực xuất Tiềm Long Thần Công chống đỡ, thế nhưng người chàng trong lúc càn ngửa thấp xuống chừng như chỉ còn một xích nữa là lưng chạm đất chính vào lúc này, chưởng lực của Địa Sát bỗng nhiên xoay chuyển thành vòng tròn, khiến cho cả người Đồng Thiên Kỳ cũng phải xoay tròn chẳng khác gì con vù, nền đá dưới chân chàng giờ cũng bị áp lực lún xuống có đến một thốn, thực là một cuộc tỷ đấu chưởng công chưa từng thấy...

"Bình"... một tiếng như trời long đất lở, trong đám đất đá văng lung tung thân bình của Đồng Thiên Kỳ đã ngã ngửa hẳn trên đất, vì dư phong vẫn còn đẩy cả người chàng lăn tròn mấy vòng khi chàng cố trụ lại được thì vừa khể nằm đúng mép vạch vòng.

Địa Sát cũng đã đáp người xuống đất, lão gằn giọng lạnh chưa từng có:

- Người quả nhiên thân mạng Tiềm Long Công

Thực vậy Chính Đồng Thiên Kỳ vừa rồi thí triển hết sở học Tiềm long Thần Công để hóa giải một chưởng "Pháp Luân Thường Chuyển" của Địa Sát. Nghe giọng cười gằn của lão ta tợ hồ như muốn giết chết chàng ngay, Đồng Thiên Kỳ không vội đứng lên ngay, vì như thế càng dễ bị đối phương công tới, càng thêm nguy hiểm.

Đồng Thiên Kỳ hơi chột dạ, nhưng lấy lại bình tĩnh, cười lớn nói:

- Giả như Đồng mỗ nói không sai, thì tôn giá đã dụng hết ba chiêu?

Địa Sát thoáng ngó người, nhưng mặt lạnh buốt không tiếng:

- Ở đây há còn người thứ ba làm chứng cho người sao?

Đồng Thiên Kỳ giật mình vì không rõ lão có thể trở mặt, thế nhưng vẫn trấn tĩnh cười nhạt:

- Vậy thì đây là cơ hội ngàn vàng!

Địa Sát nhìn thấy thần thái chàng thiếu niên điềm nhiên như không, lão tuy giết người không gờm tay thế nhưng đều là những hạng tham sinh úy tử, lẽ nào với trang tuấn kiệt khí khái thế này lại có thể hạ độc thủ? Mặt lão thoáng ửng hồng, lão thả lỏng hai tay buông tản công lực đã đề tụ sẵn, trầm giọng nói:

- Người đứng dậy đi, có lẽ ngươi là người thứ nhất trong đời lão phu cảm thấy khâm phục. Nhưng con người người thực lạnh lùng, thực tàn bạo, hẳn trong đời người từng gặp nhiều bất hạnh?

Đồng thiên Kỳ cười cười đáp lại:

- Đây là chuyện của Đồng mỗ, với tôn giá vô can.

- Hảo, dậy đi, đến lượt người công ta thủ

Đồng Thiên Kỳ bây giờ mới an tâm đứng lên, tuy không bị trọng thương thế nhưng vừa rồi nhận lãnh hai chưởng của đối phương, vai và lưng áo bị xé tan để lộ những nơi thịt bị rất máu rướm ra đỏ

Cả hai thay đổi vị trí cho nhau xong, Địa Sát nhìn Đồng Thiên kỳ điềm tĩnh nói:

- Đồng Thiên Kỳ ngươi ra tay đi!

Đồng Thiên Kỳ đôi mắt sao lạnh lại:

- Đồng mỗ hy vọng tôn giá có thể phá nổi Tiềm Long Chưởng?

Địa Sát đã chấn động trong đầu, nhưng ngoài mặt vẫn ngạo nghễ:

- Tiềm Long Chưởng đáng là cái gì, người động thủ đi!

- Hừ, hy vọng làm được như lời!

Nói rồi từ từ giơ song chưởng lên, lạnh giọng nói tiếp:

- Chiêu thứ nhất Đồng mỗ dụng thủ pháp Thất Hải Tàng Long

Lời vừa dứt, song chưởng phát huy đột khởi hai luồng chưởng phong nhanh như điện chớp...

- o O o -